

11.10.2021

Def. 2.1 $\varphi \in \mathcal{F}_L$ jest tautologią (Klasycznego rachunku Logicznego), gdy $\forall M \underset{\substack{\text{model} \\ \text{dla } L}}{M \models \varphi}$.

Piszymy $\models \varphi$.

Jak rozpoznać, że $\models \varphi$? NIERÓSTRZYGĄCE

Niekiedy jest łatwo, np. $x = x$,

$\stackrel{!}{=} \cdot$ jest relacją równoważności"

Def. 2.2 Formuły zdaniowe:

Z : zbiór zmiennych zdaniowych
 $\alpha, \beta \in Z$ $\hookrightarrow S$ - zbiór formuł zdaniowych nad Z .

Definicje rekurencyjne:

• $v \in Z \Rightarrow v \in S$

• $\alpha, \beta \in S \Rightarrow \neg \alpha, (\alpha \wedge \beta) \in S$

"Jaki to wszystko sprety zawsze, to może humuści by strecili pracę"

NIE MÓWIĆ
 "TAUTOLOGIA
 TO ZDANIE
 ZAWSZE
 PRAWDZIWE"

Potocznie tautologia to zdanie, które ma prawdziwość wynikającą z jego struktury.

Def. 2.3 Wartościowanie logiczne : dowolne funkcje

$$v : S \rightarrow \{0, 1\} \text{ t.je } v(\neg \alpha) = 1 - v(\alpha),$$

$$v(\alpha \wedge \beta) = \min \{v(\alpha), v(\beta)\} \text{ dla dowolnych } \alpha, \beta \in S.$$

Def. 2.4 $\alpha \in S$ jest tautologią klasycznego rozszerzenia logiki

$$\forall v : S \rightarrow \{0, 1\} \quad v(\alpha) = 1 \quad (\forall \alpha)$$

wartościowanie

Przykład. $\vdash \neg(\alpha \wedge \neg \alpha)$ dla każdego $v \in S$.

ISTNIEJE algorytm rozstrzygający, czy $\vdash \alpha$.

Def. 2.5 Zost. że $\alpha \in S$ jest zbudowane

$$\alpha(p_1, \dots, p_n)$$

ze zmiennych zdaniowych p_1, \dots, p_n oraz

spójników logicznych. Niech $\varphi_1, \dots, \varphi_n \in \mathcal{F}_L$.

Zost. że $\varphi \in \mathcal{F}_L$ powstaje przez podstawienie

względnie φ_i za p_i . Mówimy ntedy, że

φ jest przykładem formuły α .

TW. 2.6 Jeśli $\models \alpha$ oraz φ : przykłod α , to $\models \varphi$.
ćw.

Def. 2.7 Reguły wnioskowania:

$$\frac{\varphi_1, \dots, \varphi_n}{\varphi} \leftarrow \text{prestiżki (premises)}$$

$\varphi_1, \varphi \in \mathcal{T}_L$

Podobnie $\frac{\alpha_1, \dots, \alpha_n}{\alpha}$, $\alpha_i, \alpha \in S$.

Def. 2.8 Reguła $\frac{\varphi_1 \dots \varphi_n}{\varphi}$ jest poprawna (sound),

gdy $\forall M \text{ dla } L (M \models \varphi_1, \dots, M \models \varphi_n \Rightarrow M \models \varphi)$.

Dla formuł zdemówych reguła $\frac{\alpha_1 \dots \alpha_n}{\alpha}$

jest poprawna, gdy

$$\forall v: S \rightarrow \{0, 1\} (v(\alpha_1) = \dots = v(\alpha_n) = 1 \Rightarrow v(\alpha) = 1)$$

Prykłady

- modus ponens
(reguła odgawienia)
cut rule

$$\frac{\alpha, \alpha \rightarrow \beta}{\beta}, \frac{\varphi, \varphi \rightarrow \psi}{\psi}$$

- Reguła generalizacji

\forall - rule ("A" rule)

$$\frac{\varphi}{\forall v \varphi}$$

v : zmienność

Aksjomatyczne ujęcie KZL

A0. przykłady tautologii KZL

$$A1. \forall v (\varphi \rightarrow \psi) \rightarrow (\varphi \rightarrow \forall v \psi) \quad \begin{array}{l} \text{(gdy } v \\ \text{nie} \\ \text{jest zm.} \\ \text{wówczas } \varphi \end{array}$$

$$A2. \forall v \varphi \rightarrow \varphi (v/t)$$

pod warunkiem, [tu: $t \in T_L$, t.ż. tego podstawiamy w φ za każde wolne wystąpienie zmiennej]
 nie ma żadnych z tych, które w φ nie wystąpiły]
 z tych, które w φ wystąpiły, żadna nie jest w zasięgu
 zmiennej w t

Jstotne zastreżenie:

$$\varphi: \exists y x \neq y, t = y, \quad \varphi(x/t): \exists y y \neq y$$

$$\exists y (x \neq y) \rightarrow \exists y (y \neq y) \quad \text{nie jest}$$

tautologią.

Aksjomaty równości (v, v_1, v_2 - zmiennne
 t - term
 φ - formuła)

- $v = v$

- $v_1 = v_2 \rightarrow t(\dots v_1 \dots) = t(\dots v_2 \dots)$

- $v_1 = v_2 \rightarrow (\varphi(\dots v_1 \dots) \rightarrow \varphi(\dots \cancel{v_1}^{\text{(wolne)}} \dots))$

Pod warunkiem, że to wystąpienie v_1

pod które podstawimy v_2 nie jest
 w zaszczyku kwantyfikatora niższego v_2 .

Def. 2.9 Rel. $\in X \subseteq \mathcal{F}_L$, $\varphi \in \mathcal{F}_L$. Mówimy, że

$X + \varphi \stackrel{\text{def.}}{\iff}$ istnieje ciąg formuł
 "dowodzi"
 $\overbrace{\alpha_1, \dots, \alpha_n}^{\text{dowód formuły}} = \varphi$ t.ż. $\forall i \leq n$:

1° $\alpha_i \in X$ lub α_i jest aksjomatem KRL

2° α_i wynika z $\{\alpha_1, \dots, \alpha_{i-1}\}$ na mocy

modus ponens lub A-reguły, tzn.

$$\exists j, t < i \quad \alpha_t = (\alpha_j \rightarrow \alpha_i)$$

(wtedy $\frac{\alpha_j, \alpha_t}{\alpha_i}$ przykład MP)

lub $\exists j < i \quad \alpha_i = \text{Ved}_j$

Def. 2.10 $\vdash \varphi$, gdy $\emptyset \vdash \varphi$.
 (φ jest teza KRL)

Mwega: $X \vdash \varphi \Leftrightarrow \exists X_0 \subseteq X \quad X_0 \vdash \varphi$

skonczone

Pozdrow

$$\vdash \forall x \varphi \rightarrow \exists x \varphi$$

$$\beta : \forall x \varphi \rightarrow \neg \forall x \neg \varphi$$

Gdyby struktura
była pusta,
to nie działa.

Czemu?

$$\alpha_1 : \forall x \varphi \rightarrow \varphi \left(\frac{x}{y} \right)$$

$$\alpha_2 : \forall x \neg \varphi \rightarrow \neg \varphi \left(\frac{x}{y} \right)$$

tu y : zmienne
spóza φ

$$\alpha_3 : \alpha_2 \rightarrow (\varphi \left(\frac{x}{y} \right) \rightarrow \neg \forall x \neg \varphi(x)) \quad \{ \text{AO., prawo transpozycji} \}$$

$$\alpha_4 : \varphi \left(\frac{x}{y} \right) \rightarrow \neg \forall x \neg \varphi(x) \quad \{ \text{MP, } \alpha_2, \alpha_3 \}$$

$$\alpha_5 : \alpha_1 \rightarrow (\alpha_4 \rightarrow \beta)$$

[AO] $(\alpha \rightarrow \beta) \rightarrow$
 $((\beta \rightarrow \gamma) \rightarrow (\alpha \rightarrow \gamma))$

$$\alpha_6 : \beta \quad (2 \times \text{MP}, \alpha_1, \alpha_4, \alpha_5)$$

Mwega $\vdash \varphi \Rightarrow \models \varphi$, tzn. KRL jest poprawny
 (sound)

Tw. 2.11 (Gódla o pełności KRL)
 completeness theorem

$$\models \varphi \Rightarrow \vdash \varphi$$

Def. 2.12 $X \subseteq \mathcal{F}_L$. $Cn(X) = \{ \varphi \in \mathcal{F}_L : X \vdash \varphi \}$.

konsekwencje

X jest teorią, gdy $X = Cn(X)$.

Fakt 2.13 $\varphi + \bar{\varphi} \vdash \bar{\varphi} + \varphi$

d-d \wedge -reguła

$$\frac{}{\vdash \bar{\varphi} \rightarrow \varphi}$$

Def. 2.14 $X, Y \subseteq \mathcal{F}_L$ są równoważne, gdy

$$Cn(X) = Cn(Y)$$

Wniosek 2.15 X i $\{\bar{\varphi} : \varphi \in X\}$ są równoważne.

Def. 2.16 X jest sprzeczny, gdy istnieje

zdanie φ t.ż. $X \vdash \varphi \wedge \neg \varphi$. W przeciwnym

wariancie mówimy, że X jest niesprzeczny

Def. 2.17 (1) $M \models X \Leftrightarrow \forall \varphi \in X M \models \varphi$

M jest modelem X

(2) X jest zupełny $\Leftrightarrow \forall$ zdanie φ ($X \vdash \varphi$ lub $X \vdash \neg \varphi$)

(3) X jest rozstrzygający \Leftrightarrow istnieje algorytm rozstrzygający, który $X \vdash \varphi$ dla $\varphi \in \mathcal{F}_L$

RzylTod (1) $\text{Th}(M) = \{\varphi \in \mathcal{F}_L : M \models \varphi\}$: niespreczna,
(teoria str. M) zupełna

(2) \emptyset jest niespreczny

TW. 2.18 (Gödel, o istnieniu modelu) Jeżeli S

jest niesprecznym zbiorem zdaní, to S
ma model ($moc \leq \aleph_0 + |S|$)